

SZÉKELYI HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet” közlönye.

Szerkesztői szállás:

Kazinczy-utca 808. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

A főtanoda könyvnyomdája, hova az előfizetési pénzek és reclamatiók küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr.; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben Hansenstein és Vogler (Neu-Markt 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész lven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félévre 3 frt.
Negyedévre 1 „ 50 kr.
Jogász-egyleti tagok számára:
apr.—decz. 1 „ 50 kr.

Előfizetési fölhívás

„Székely Hirlap”

Politikai, társadalmi- és a maros-vásárhelyi „Jogász-Egylet” közlönyének

VI-ik évfolyamára.

Előfizetési díj: Egész évre 6 frt. Fél évre: 3 frt. Evnegyedre: 1 frt 50 kr. Jogász-egyleti tagok részére apr.—decz. 1 frt 50 kr o. é.

Az előfizetési díj, legcélszerűbben postai utalvánnyal, a „Székely Hirlap” kiadó hivatalának Maros-Vásárhelyre, küldendő.

M.-Vásárhely, 1874. május 22.

Alig emlékszünk nagyobb érdeklődésre, mint a mit országházunkban az ügyvédi rendtartás iránti törvényjavaslat tárgyalása keltett fel.

Sajátságos hazai jogállapotaink idéztek elő eddig is, s tettek ismeretessé a külföld előtt, hogy prókátor nemzet vagyunk; fájdalom azonban a prókátorság fejlesztése, egy erős és méltóság-teljes ügyvédi kar előállítása, mindig kikerülte honatyáink bölcs figyelmét, s ennek köszönhetjük azon mély sülyedést, mely társadalmunk ez osztályát, főleg a hatvanas évek óta érte.

Valóban ideje volt már ez égetővé vált kérdés orvoslásához fogni.

Kétségtelen, hogy az államhatalom gyakorlása csak addig jogos, míg ama jólét biztosításán működik, mit az egyén az állammá vált társulatban elérni óhajt.

Elvitázhatatlan továbbá, hogy az embernek elidegeníthetlen joga van a szabadsághoz, s egyenlőséghez; e jog mind inkább érvényesül azon tudat emelkedésében, hogy a kormány van a népért, s nem a nép a kormányért.

Minél fejlettebbek az elvek valamely államban, annál inkább biztosított annak fennmaradása, alkotmányossága; s mert alkotmányos államban az ember s az egyéni jog tisztelete közügyelem tárgya, a jogtétel mellett bírói ítéletek s jogorvoslatok egyenlítik ki, következéské az ügyvédnek, ki a törvények korlátain belül polgártársainak érdekeit a tény, a jog s igazság szempontjából van hivatva védeni, avagy kideríteni, független önálló polgárnak kell lennie.

A historia tanúsítja, hogy a szabadság s az államintézményeknek a közjólétet öszhangzatos fejlődésére az ügyvédi kar minden egyébnél inkább hatott; tanúsítja, hogy e fejlődés azon arány-

ban növekedett, a mint az ügyvédi kar a jog- és államtudományok ismeretében előre haladott, a mint az ügyvédi karban az igazság s függetlenség érzete rendíthetlenné, közszellemé vált, s a mint hivatásának jól értett felfogása, önmagát a haszonlesés s tudatlanságtól, a jogot a durvaságtól, s úgy a despotizmus, mint a demagogia zsarnokságától megmenteni képes lön.

Az ügyvédi kar, mint a jog s közszabadság fejlődésének tényezője, az államszervezet egyik főpontja.

Kell tehát, hogy az ügyvéd, mint az államnak, testületeknek, családoknak s egyeseknek jogvédője, tanácsadója maradjon polgár a polgárok között; állása államhivatallá ne változzék.

A függetlenség s önállóság eszméjével ösze nem egyeztethető, hogy az ügyvéd, ki oklevélét egyedül tehetségének, társadalmi állását, közbecsültetésre érdemesült jellemének, fokozott szorgalmának köszönheti, állásának ama elválaszthatatlan kelleit biztosítva érezze, ha ugyan állása tekintetéről alá van rendelve akár az igazságügyiminiszter főfelügyeletének, — akár valamely bírói hatóság vagy épen a királyi ügyészség örökösének, midőn ezen hatóságok egyes tagjai végre is a többséget élvező politikai párt miniszterének kinevezésétől nyerték állásukat és többé-kevesbé e miniszteri kegytől kapták vagy várják előre léptetésüket.

De ha az állam a saját képzettsége és szorgalmára utalt ügyvédnek még munkaképtelenné vált és elaggottságában sem nyújt segélő kezét, nem lehet joga arra sem, hogy őt közhivatalnokának tekintse. Az állam nem indokolhatná az ügyvéd egyéni jogának s társulási szabadságának korlátozását a miniszteri felelősséggel; ugyan kinek jutna eszébe az igazságügyiminisztert feleletre vonni, hogy ügyvédje a tárgyalásról elkészt, avagy bizonylatait nem a nyert utasítás szerint alkalmazta? sőt ellenkezőleg az államgyámkodásnak félhető kivitele esetében, ki nyújtand biztosítékot az ügyvédi karnak, hogy a törvények végrehajtására hivatott miniszter saját pártja érdekéből, még ezen kar megingatott függetlensége megsemmisítésével is azt államszolgává ne degradálja.

Ép ezen okokból őszintén csatlakozunk azok véleményéhez, kik a most folyó tárgyalások alkalmával a kamarai rendszer alkalmazását tüzték ki feladatukul.

Mi a fegyelmi avagy külön bíróságoknak alkotmányos államban barátjai nem lehetünk, sőt az államszervezetre nézve minden kivételt határozottan károsnak nyilvánítunk; a törvény előtti egyenlőséget, az igazságszolgáltatás nyilvánosságát tartjuk önállóságunk, függetlenségünk biztosítékainak, s ezek megóvását csak akép látjuk keresztülvie, ha a testületi szellem a kamarai rendszer behozatala által fejlesztetik, mert míg

ez által egyfelől az ügyvéd nincs szorulva az államhatalomnak a jogsegélyt szükségűlők iránti gyámkodó kedvezésére, másfelől az ügyvédi kar mentve lesz ez által attól is, hogy a politikai hullámzások eszközévé sülyesztessek.

X. Y.

— A magyar delegáció f. hó 19-ikén érdekes ülést tartott, a hadügyiköltségvetés fölött. Gyürki Ábrahám gr. és Zsedényi rövid beszédek után, első a megszavazás mellett, a második ellene, Ürményi Miksa állott föl, s szavait, végig mély csend kísérte. „Kimért jelentőségű volt minden szava, hang nyomatéka kettős értelmet adott, nem egy mondatának, szónoklatát választékos simaság jellemezte. Midőn a kormány követelését megszavazza, merész támadást intéz e kormány rendszere ellen, kihívja maga ellen, a közvéleményt, s kormányfelfogást egyszerre, s elég szerénytelen, hogy mindakettőtől a konzervatív pártnak követelje a jövőt. Több kevésbbé jelentékeny szónoklat után, a vitát a politika teréről, hová vive volt, Vahrmann Mór terelte vissza a pénzügyire, ki midőn elmésen védte Széll K. indítványát, s határozottan állást foglaló Ürményivel szemben, ugyan akkor a takarékosági párt parlamentáris becsületét is megvédte. Végül Benedek tábornagy — a hadügyminiszter helyett — elfogadásra ajánlván az albizottság jelentését, az 34 szóval 22 ellen elfogadtatott. A kormányval szavazott 16 felső házi tag, 4 konzervatív, 5 horvát és 9 deák-pártiképviselő, a kormány ellen 21 képviselő, 1 tag.

— Országgyűlés. A képviselőház 18 ki ülésében, a jegyzőkönyv hitelesítése után, Tisza László határozati javaslatot adott be az iránt, hogy a székely huszárok ló és mundur alapját osztassa ki, a miniszterium az arra jogosultaknak. Pauler miniszter három törvényjavaslatot terjesztett be. Ezek s még néhány csekély fontosságú tárgy után az annak idejében említett Irányi-féle határozati javaslat tárgyalatott, melynek czélja a jelen országos hitel- és pénzváltás enyhítése lett volna. Erre a belügyminiszter felelt. A bankkérdést illetőleg, Ghyczy Kálmánnak nem rég e tárgyban tett feleletére utalt. Az inséget illetőleg előadta, hogy az inségi segélyből eddig-elő 11 megye 370,000 frtot vett igénybe. Hogy az inség valamely vidéken beállott volna, arról nincs tudomása; ellenkezőleg arról van, hogy több vidéken, hol állítólagosan munka hiány volna, a törvényhatóságok rendelkezésére bocsátott összegből kölcsönt vettek fel, s mikor a törvényhatóságok az inséges munkát megindították, alig jelent meg néhány ember. A mi a rossz időjárást követő veszedelmet illeti, erre nézve azon felvilágosítást adhatja, hogy május 15 ig, mikor az ország 80 törvényhatóságából a tudósítások beérkeztek, arról győződött meg, hogy a vetések nem állanak olyan rosszszul, mint maga is hitte volna. 12 megye jelentése csakugyan azt mutatja, hogy ott jó terméshez nincs remény. Névszerinti szavazással, melyben a közép- és szélsőbal Irányi mellett nyilatkozott, oda dőlt el a dolog, hogy a többség nem fogadta el tárgyalásra. Ezután a napirend második tárgya következett, t. i. az ügyvédi rendtartásra vonatkozó törvényjavaslat, mely általánosságban be is végeztetett. Végül az ünnepi szünidő ideje felett indult meg a vita, s végül is azt határozták, hogy más nap határoznak.

A 19-ikén tartott képviselőházi ülés, néhány kérvény és Vargics képviselő interpellációja után, a városi főispánok azonnal való megszüntetése iránt, a 153 milios kölcsön második felének valósisát czélzó törvényja-

vaslat került napi rendre, s fogadtatott is el általánosságban úgy, mint részleteiben. Tisza Kálmán azon indítványát, hogy a kölcsönből 5 millió a hazai pénzügyeknek osztassék ki, Ghiczey K. törte porrá, találván feleslegesnek, hogy: „ha a baj oly nagy, a mint állítják, akkor az egész összeg egy csepp a tengerben, s még azon hátránnyal is fog járni, hogy széles körökben nagy reményeket ébresztvén, midőn ezen remények nem lesznek teljesíthetők: a csalódás még keserűbbé válik.“ Előbb kell vala emlitenünk, hogy ezen tárgy előtt az ügyvédi rendtartás fogadtatott el általánosságban.

Nagy-Enyed, 1874. május havában.

(Folytatás és vége.)

Sok minden aprólékot tudnék még felhozni, a melyek tanusítják, hogy az erdőkezeléshez is értenék egy keveset, hanem azt hiszem, hogy miután szakavatott épen mégis nem vagyok és ezért, meg lehet, hogy rosszul cenzuráztam, most nézze el az az igazgatóság a lehető tévedéseket és hiányokat, és ha bővebb felvilágosítás kell forduljon a közvéleményhez, s különösen azokhoz a férfiakhoz, a kik a közelebbi években, mint szakértők s hivatalnokok is, a kincstár ügyeivel foglalatostkodtak a havasi vidéken, én nagyobbreszt, a mi nem s., a hibából és 30 éves tapasztalatomból soroltam fel.

Be kell vallanom különben, eszem ágába se jutott a jószágigazgatósággal polemikába elegyedni e téren is, mert be kell vallanom, én igen is a nyilvánosság embere vagyok, s az elhomályosított ügyekkel foglalkozni nem szeretem, hanem az igazgatóságnak elől felhozott szavai közelről szabdálván meg engemet, tán kötelességem volt e néhány sorokat felhozni, nyilvánítván egyszerűm, hogy én ez ügybe hírlapok útján soha többet egy rendet se írok, kivéven azt, ha Schönbberger ur lapja piszkos irmodorát megint megújítaná, s a kincstári hivatalnokokat újból piszkolná.

Még egyet a „Kelet“ ápril 5-diki lapjába „az uradalmi ügyészségek Erdélyben“ cím alatt alig ha nem épen az én közelemből megindult egy cikksorozat, hogy mi lesz a vége nem tudom, annyit látok a 297-ik lap első hasábjában első bekezdéséből, hogy bizony az író nekem ad igazat, s szervezőket veri meg, lám-lám a hivatalnok is mer valamit, dicséretére válik minden hivatalnoknak, ha a körébe tartozó hiányokat fölfelezi; ilyen volt a magyar hivatalnok 1848-ig, s ha többen ezen utra térnek, bizonyosan az ázsiai állapot beszünttetetik; hanem én azt javasolnám az igazgatóságnak, hogy vegye elé levéltárából azon előterjesztésem, melyet 1871. július 16-án tán 1048. számhoz a ponoreli havasokból írtam, kérje le a volt főnökétől egy, tán 1871. január 20-án vagy 21-kén egész hódolattal írt előterjesztésem, s ezen két okmány alapján tegyen a mostani valóban szakértő és honatya legfőbb előjárójához olyan előterjesztést, hogy az urbéri birtokszabályozási és tagosítási ügyeket válassza külön az ügyészségektől, nevezzen ki ezek viteleire egy gyakorlati, szakavatott magyar jogtudóst, adjon melléje egy jó írnokot, rendelje csak ennek felügyelete és rendelkezése alá a kincstári levéltárakat és némely törvényszékeknél elszórt irományokat, s felelősség alatt tegye kötelességévé ennek a kincstári minden birtokokat tisztázni, írtásokat stb. megmenteni, s ekkor a kincstári uradalmi 4 ügyész, a pénzügyi két ügyész teendőit is könnyen vihetik, két irodának és két hivatalnoknak egész fizetése és 6 ügyésznek $\frac{3}{4}$ rész utazási és peres költségei meg lesznek mentve; így a hogy ma vannak összevegyítve alig-alig végezhetők pár tized alatt is, ha pedig magánügyvédekre ruházzák át a polgári és ur-

béri pereket, úgy soha, de soha végét nem érik egyiknek se, bizonyíték erre az 1848-ban kezdett a mai napig tartó kincstári ügyeknek minden lehető jó indulat melletti kedvezőtlen állapotjuk.

Pávai V. Elek.

A törvényszéki teremből.

Május 20-án délután tartatott meg Fogarasi Dániel bíró vezetése alatt, Gyárfás József és b. Konradheim Oszkár bíráskodása s Boeskor Mihály jegyzősége mellett Elefánt Mór és Farkas Béni betöréssel párosult lopási bűnügyében a végtárgyalás, melynél a kir. ügyészség részéről Szancesal Antal alügyész, vádlottak részéről mint védők Dr. Scheitz Antal és Szentgyörgyi György működtek közre.

Ezen a Farkas Béni óriás bűnhalmazából egy kisebb ténynek tárgyalására a végtárgyalási teremben eddig soha nem látott hallgatóság gyűlt össze, s folyton végig feszült figyelemmel hallgatta azt.

A tény röviden következő: 1863. január 23-án a károly-fehérvári püspöki uradalom sörháza éjjel 1 órakor felgyújtván a püspöki javak kezelője Bartsch kanonok felkeltetvén, szobáját bezárta s az égéshez ment és ott maradt reggel 5 óráig, midőn a tűz eloltatott. Ekkor hazament, szobáját mint hagyta, bezárva találta; reggel 7 órakor templomba ment, s csak mikor onnan hazatért vette észre, hogy asztalán irományai rendetlenségben s a földön sok iromány széthányva vannak, s ezenkívül íróasztalán egy új véső van, melyel író asztala kinyitott; íróasztalában állottak a pénzes láda kulcsai, melyekkel a pénzes ládát kinyitva s vizsgálni kezdve kitűnt, hogy abból 30,000 frt értékű urbéri kötvény s 23,000 frt készpénz, részint bankó, részint ezüst, arany pénz és ékszerekben ellopott. Erről jelentést tévén, a nyomozat megindított, s Nagy-Váradon a tett után négy nappal Elefánt Mór, midőn az urbéri papírosokon tuladni akart s midőn az aranyok beváltása által feltűnővé lett, elfogatott s ott mindjárt is bevallotta, hogy igen is a püspöki uradalomban a betörést a két Farkas testvér Béni és Izik; úgy egy Meisel Bernád nevű egyén tették, bevallotta, hogy a betörés előtti napon Meisel Bernád hozzá ment, mint régi ismerőséhez s felkérte menne el a városról, ne hogy valami baja legyen s reggel mint gyanus ember elfogassék, mert ő és a két Farkas azon éjjel a városban egy betörést terveznek, ha reggel a városban lesz, mint gyanus embert elfogják. Elefánt Mór el is ment erre Alvincz felé a Farkas Béniék kocsisával s Alvincz mellett halt azon éjen; reggel megérkezett Farkas Béni s Izik, kiket Elefánt Mór eddig még nem is látott volt, s midőn meglátta ismerősöknek tűnő fel, kérdezte Bényt, nem volt Szamosújvárt? mire Béni azt felelte: nem volt, s hogy Elefánt roszulemlékszik; velők jött Meisel Bernád is; inenn elmentek Vajda-Hunyadra s ott egy Tischer nevű zsidónál a lopott pénzen megosztottak, mikor is Elefánt Mór az Alvincz felé ment, s 2—200 frtot, ezenkívül Meisel Bernád, mivel neki akkor annyi pénzre szüksége nem volt, 400 frtot adott kölcsön, hogy majd mikor neki szüksége, Elefántnak pénze lesz, fizesse vissza, ezenkívül a 30000 frt értékű kötvényeket is Elefánt kérésére; ki azokért 15000 frtot kaphatni remélt, átadták s nem égették el, mint előbb tervezték; inenn elmentek Nagy-Váradra s ott fogatott el Elefánt s nálla 30,000 frt értékű kötvény 1500 frt készpénz és nagyobb összeg arany, melyeknek az elváltásával ő volt megbízva, találattott; azonban Farkas Béniéknek az elfogatása, bár Elefánt, mint mondja, utasításokat adott a rendőrségnek, nem sikerült s maga Elefánt is Fehérről elszökött, s minadig holléte nem tudott, míg Alsó-Ausztriában Kremsben jelentkezése folytán le nem tartoztatottak.

(Folyt. köv.)

Mi hír külföldön?

— **Franciaország.** „Welche Wendung durch Gottes Fügung.“ Most egy éve, hogy Thiers, mint köztársasági elnök megbukott épen akkor, mikor végleg akarta szervezni a köztársaságot. A helyébe lépett Broglie kabinet is most épen akkor bukott meg, midőn a végső lépést akarta megtenni a monarchia érdekében. Ugy látzik, hogy a mostani nemzetgyűlés nem képes véglegesen szervezni a sokat hánytatott országot. Új kormány alakítással Goulard bizott meg, a ki, mint mondá ragasz-

kodik az alkotmány-törvényjavaslatokhoz, sa septimatus szervezéséhez. Broglie herczegnek is ez volt álláspontja. E szerint úgy látszik Franciaország csak urat cserélt, de a helyzet épen nem javult, s most is veszélyeket rejt méhében. Különben a kormány bukásának hírére mindegyik örömmel fogadták Hire jár, hogy Mac-Mahon egy kísérletet még teszen a parlamenti kománnyal, s ha az sem sikerül erőszakkal erősíti meg magát jelen minőségében. Néhány tábornok már meg is lenne nyerve ez ügynek.

Spanyolországban a tartományok kormányzói még egyre mondanak le. Az új kabinetet az ellenzéki lapok sem szeretik. Még a mérsékeltberek is oda nyilatkoznak, hogy az új kormány alatt a monarchikus törekvések új táplálékot nyernek. Mindenesetre jellemző, hogy a kormány a nemzethez intézett kiáltványában a köztársaságnak még nevét is gondosan kerüli, s csak a rend helyreállítását említi mindenütt. Csakugyan kilátásba helyezi, hogy az ország sorsa fölött végleg a nép fog dönteni.

Az orosz lapok nagyon meg vannak elégedve a berlini sajtónak Sándor czárt illető nyilatkozatával. A rokonszenv minden új nyilatkozatát új bizonyítékul tekintik a közbéke fenntartásának. Mondják, hogy a czár látogatása mindenekelőtt magán természetű ugyan, de van politikai jelentősége is. És ez zárkóvót képezi azon békeszerető politikának, melyet a főállamok 1870—1871-től fogva kezdettek követni, s melynek alapját a három császár berlini találkozója vetette meg. Ezen szövetség elmozdítván a nemzetek és kormányok között előbb létezett félreértések és egyenetlenségek utolsó maradványait, már eddig is oly kedvező eredményekre vezetett, hogy szilárdságának minden új jele a béke összes barátai részéről örömmel kell, hogy üdvözöltessék.

Vegyes hírek.

— **A zene-egylet közgyűlése,** folyó hó 24-ikén pünköst első napján délelőtt 11 órakor lesz, a tanácsház nagytermében. A gyűlés tárgyai lesznek: az alapszabályok elkészítésére kiküldött bizottmány jelentése; elnök, alelnök, karigazgató és állandó bizottmány megválasztása stb. Fölvizjuk a közönséget, hogy e nevezetes gyűlésen városunk szellemi előhaladása érdekében támogassák az ügyet, minél nagyobb leendő megjelenésükkel is.

— **Következő végtárgyalásak** vannak kitűzve a maros-vásárhelyi kir. törvényszéknél: május 29-re Kosztándi György fajtalanosság bűnügye; Jónás Linka súlyos t. sértés bűnügye; május 30-ra Agyagási Mária lopás bűnügye.

— **Nagy-enyedi** főtanoda ifjusága f. hó 15-kén majálist tartott a „Holtmarosi“ kies ligetben. A nap derült volt, s a városiak közül számosan jelentek meg ezen kedves időtöltésre. Határtalan volt a tanuló ifjuság kedves csapongása, mégis mivel ifjusághoz illő.

— **Elefánt Mór** és Farkas Béni fölött a gyula-fehérvári káptalan kárara elkövetett rablási bűntényért mult szerdán május 20-án tartatott meg a végtárgyalás a helyi kir. törvényszéknél. A végtárgyalási terem azon része, mely a hallgatóságnak van fentartva, zsúfolásig megtelt, sőt a mellékszobákba is számos hallgató volt. A végtárgyalás d. u. három órakor kezdődött, s esti hét órakor mondták a vádlottak fejére az ítéletet, mely szerint erőszakos lopás bűntényben bűnösnek találtattak. Ez érdekes eseményről bővebben megemlékezünk lapunk „Törvénykezelés“ rovatában.

— **A maros-vásárhelyi** jótékony nőegylet f. év június 7-én a „Tránsilvânia“ szálloda nagytermében tartja meg ez évi közgyűlését, melyre az egylet t. cz. tagjai valamint a város t. cz. közönsége tisztelettel meghívottak. A közgyűlés tárgyai: 1) Az igazgató választmány jelentése az egylet egy évi működéséről. 2) A számvizsgálóbizottság megválasztása. 3) Az alapszabályok módosítása. 4) Tanácskozás az egylet vagyonának kezeléséről. 5) Indítványok s a gyűlés elé tartozó kisebb ügyek. 6) Az igazgató választmány és jegyző megválasztása. M.-Vásárhelytől 1874. május havában. Az igazgató választmány.

— **Tavaszi mulatságot** rendez a helyi ev. ref. főtanodai ifjuság f. év. május 30-án az Elbában, a főtanodai zenekar alaptökejének gyarapítására. A mulatság hangversenynyel lesz egybekötve; műsorozat: 1) Egyveleg Verdi „Il Trovatore“ című dalművéből, előadja az iskolai zenekar; 2) Duo brillante, Alard-tól, előadják Zach Antal és Dworzak Albert; 3) Szavaltat; Egyveleg Donizetti „Lammermoori Lucia“ című dalművéből, előadják Zach Antal, Macskási Ferencz, Máriaffy Dávid és Deési Zoltán. 5) Duo concertante Alardtól, előadják Zach

Dürüczkölő.

„A hol legnagyobb a veszély, ott legközelebb a segítség.” „Az egyesült közjogi ellenzék,” mely e hó 17-ikén tartotta meg a szélsők népgyűlését, örök hír koszorút fűzött halántékára. Nem egy hazafi esett volt kétségbe állami létezésünk felől; nem egy hazafi merengett el a multan, s temette magát abba, hogy meneküljön azon rémes képektől, melyeket nemzetünk jövőjében látott. A sok hideg idő a kedélyeket még borusabbá, mert az államtönköt bizonyosabbá kikerülhetetlenebbé tette. S im, az alaktalan zűr formákat vesz fel, a céltalanul háborgó elemek leülepedni kezdenek, a levertség helyett életkedv virul. A „legyen világosság” parancsot, nem követhette szebb rend. Mindez miért? Mert ama gyűlés felfedezte a bölcsesség kövét. Bajaink forrását kiszárította. Lesz már pénz a mennyi kell. A nemzeti bank alapja meg van teremve, minthogy arra Némef Berczi szerint, semmi egyéb sem szükséges, mint csupán csak a nemzeti akarat, Szegény Berczi Kempis Tamáson is [tul ment, s ámbár sok anekdotát meg példaszót tud, de azon egyről, honhazafi felbuzdulásában mégis elfeledkezett, hogy: „sokat akar a szarka, de stb.

* * *

A román atyafiak Nagy-Szebenben s hihetőleg Balázsfalván is, ez évben is megünnepelték 1848 május 17-ike évfordulóját, mint a mely napon a százados szolgaság lánczaiból felszabadulván, a balázsfalvi „szabadság mező”-n szabadabban lélekelhettek. Nincs ellene semmi kifogásunk, mert ily nagy nap megérdemli, hogy minden évfordulójakor megünnepeltessék. Ez alkalommal poharak ürítettek, kétségkívül a román nép szellemi és anyagi fölírágzásáért; helyesen, mi is szívünkben koczantunk ezért román atyáinkkal; poharat emeltek bizonyára a román vitézségért, ezt sem bánjuk. De vajon megemlékeztek-e az 1848-iki magyar országgyűlésről, megemlékeztek-e Széchenyi, Kossuth s Wesselényiről: az alkotmányos szabadság előharczosaikról, mint a kiknek segélye és előmunkálata nélkül az a román vitézség nem lett volna egyéb fületlen gombnál?!

* * *

Ghyecz Kálmán köztisztviselőben álló pénzügyminiszterünk, minapában kézzelfoghatólag megmagyarázta: hogy a magyar jegybank föllállítása, bármennyire óhajtható, ez idő szerint lehetlen; hogy jelenleg nem tehetünk egyebet, mint előre készülni, az utakat egyengetni a végre, hogy a jegybank évek múlva föllállítható legyen. Mindez mitsem használ a mi szélbali hőseinknek. A közelebbi Pesten tartott szélbali gyűlésen el lön határozva: hogy a jegybank föllállítása lehetséges, erre semmi egyéb nem kell, csak akarat. Mi is örömet beleegyezzünk, ha ezt szélbali atyáinkfiak úgy értelmezik: hogy a jegybank föllállítására nem a Madarászbán, Simonyi Ernőben, Német Bercziben stb. meglévő akarat, hanem súlyos aranyrudaknak a karát szükségeltetik.

* * *

Helyi királyi törvényszékünk végtárgyalási terme a mult szerdán délután valóságos római circushoz volt hasonló. Az arenán két fenevad: egy farkas és egy elefánt volt egymással szembeállítva. Az arenát a spectátorok nagy serge, senatorok, patriciusok, plebeusok és heloták környezték. Nagy látványosságra nyílt alkalom, az elefánt ingerlőleg fölemelte ormányát, a farkas gyilkos szemekkel nézett reája, készen voltak az egybecsapásra, ha a törvényszék akadályozólag közbe nem lép. Kár volt ezt a marakodást gátolni, hátha felfalták volna egymást, mint az egykori két oroszánról mondja a traditio, hogy egymásra rohanván kölcsönösen, egészen megették egymást úgy, hogy csak a farkok maradt fenn a küzdalemből. Mikor szabadul meg a társadalom a Farkas Béni és Elefánt Mór-féle bestiák által való háborgattatástól?!

* * *

A mi „Dürüczkölő”-nket nagy veszély fenyegeti. Azon a ponton áll a dolog, hogy a víz kifogyjon székely malmunkból, a dürüczkölésre való kelmék pedig, egészen megapadjanak. K. Papp Miklós, már régóta nem akar kelmét szolgáltatni a mi ványolónkba, Makkai Domokost a „Kelet” teljesen pulverizálta, diluálta és sublimálta, elannyira, hogy bajosan fog többé a „Dürüczkölő” számára anyagot szolgáltatni irka-firkába fogni; Szabó Ferencz és Tatár Sándor a Bethlen-főtanoda gazdálkodási ügyeinek volt kezelői elhatározták: gondolkozni a felett, hogy be-

adják-e számadataikat vagy nem. Ha mind így, a mi malmunk tökéletes szárazra jut, hasonló lesz a pusztá csárdához, melyről koszos költők Vörösmarty a következő rajzot adja:

„Kidült bedült az oldala...
A forgószél dudol rajta.”

Felvilágosító észrevételek a n.-enyedi ref. főtanoda ügyeire nézve.

(Folyt.)

Mint a nepotizmus ágas-bogos fájának férges gyümölcsét mutatja fel Mentovich isk. borász Dancs Mózes is. Ez is közel rokonom, keresztyén fogalom szerint atyámfia az urban. Dancs Mózes épen most egy éve foglalta el állomását, melybe az előjáróság az ér-dioszegi borászati és szőlőszeti intézetben szerzett, mind theoretikai, mind practikai ismereteiről, — nyert kitűnő bizonyítványa alapján még a néhai Fosztó Ferencz idejében megállapított fizetésre minden ellenmondás nélkül beállította s azóta az iskolát hiven, lelkiismeretesen szolgálta, s mint szakember ügyességét eddig is kellőleg belbizonyította. Vétsege, melyet ellene felhoznak abban áll, hogy valami 71 forint istálópénzt, melyet a huszárok után az iskola istálójáért kellett volna fizetni, s melynek felvételét főleg az istálónak a huszárok által történt leégetése után, Enyedről elmenő félben levén a huszárok az iskola hivatalnokai közül többen sikertelenül próbáltak az illető helyről felvenni, megbízás folytán ő is megkísérelte kifizettetni, de bizony nem azért, hogy zsebre rakja, miután D. ezen működéséről annyian értesülve voltak, sőt nagy mértékben bosszankodtak, hogy neki sem sikerült az illető összeget behajtani. És hídje el Mentovich és a t. közönség, hogy Dancson talán a legnagyobb méltatlanság követetett el, a menyiben ő e tárgyban sem az előjáróság, sem a vizsgálóbizottság által, sem megkérdezve, sem kihallgatva soha sem volt, s az egyházkerületi közgyűlés a revideáló bizottság azon téves állítására, hogy az érdeklettek mind ki voltak hallgatva, félre vezetettve hivatalból felfüggesztette, Gazda gondnok ur pedig, mert az iskolára nézve az ő szolgálata is károsnak és veszélyesnek nyilvánult, egyszerűen elbocsátotta, holott közelebről a bor lehuzás alkalmával 40 veder bort jelentett be, mint a mely talán a szűreti bővebb mérés következtében tűnt ki mint többlet.

Egy másik terhelő vád, melyet Mentovich ellenem és a hozzám tartozók ellen felhoznijónak lát az, hogy Tatár Sándor és Szabó Ferencz a Hegedűs, Kovács család részére gazdálkodtak, mintha Bethlen Gábor nem a közügy, hanem az egyesült család számára tette volna nagymérvű alapítványát, továbbá, hogy sáfarkodásokról 10 év óta nem számolva, e nemszámolásban a főtanoda károsítása rejlik, s ezen bűnben tudva, nem tudva az egész atyafiság részes. Ezen állítás más szavakkal azt teszi, hogy mi egy valóságos rablóbandát képeztünk az enyedi iskola vagyoni kifosztására. Valóban nem tudom honnan merítette Mentovich a tényeket, melyeknek alapján nem ítőzik ellenem s ellenünk ily borzasztó vádakokat emelni. Nagyön megköszönök, ha felfedezné a forrásokat, hogy vonjuk kérdőre az ilyen hírek terjesztőit, mert ilyen vádakkal szemben igazán alig lehetne más felelet, mint a törvény szigorához folyamodni, hogy bizonyítsa be a ki tudja, s ha nem tudja, bűnhődjék érte. Ezt még most nem teszem, de annyit tiszta lelkiismerettel nyilvánítok, hogy sem hozzám, sem más vádlottak eléggé ismeretes jelleméhez ily aljasság nem férhet, sem Tatár, sem Szabó az enyedi iskola vagyonából soha egy árva krajczárt sem adtak, a főtanoda rovására semmi kedvezményben nem részesítettek, egy szóval: mind az ők, mind a mi kezünk tiszt e tekintetben is minden mocsktól. Az sem áll legkevésbé sem, hogy mi valaha őket számadataik össze nem állításáért vagy be nem adásáért pártoltuk, vagy védelmeztük volna. Nem is emlékszem, hogy 1868-an innen ez a tárgy előjárósági gyűlésben fordult volna elő másképp, mint egyszer discursusképen, mikor határozottan rosszaló véleményt nyilvánítottam a be nem adásra vonatkozólag, néhai Kasza pedig úgy nyilatkozott, hogy ennek is meg kell lenni, meg is lesz; egyébiránt ő tudja, hogy nincs semmi baj e miatt; s ezek az emberek akkor használnak az iskolának igazán, midőn nem az asztal mellett dolgoznak ő igenis a lényegre tekintette, a formára nem sokat adott. Bátran merek azért hivatkozni, akármelyik tanártársamra, hogy történt-e valaha, miszerint akár én, akár Kovács Ödön védelmeztük volna e mulasztást vagy meggátolni csak akartuk is volna az előjáróság fellépését.

Antal és Antalfy Béla; 6) Vadászkürt solo, Donizetti-től, előadja Zach Antal zenekar kísérettel. Kezdeté 6 óra-kor; beléptidij személyenként 1 frt. Jegyek előre vált-hatók: Fenyő István és Dájbukát urak kereskedésében; a mulatság napján délután 4 órától a pénztárnál. A meg-hívók másra át nem ruházhatók. Kik meghívót nem kap-tak, de arra igényt tartanak: igényük kielégítése végett jelentkezzenek a nevezett kereskedésekben. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak, s hírlapilag nyugtáztatnak. Alig kívánhatunk e mulatság sikeréhez jobbat, mint kellemes, lanyha tavaszi estét, milyenben ez idén még egyszer sem részesültünk.

— Györgypál József m. királyi honvéd főhad-nagy kezelő tiszt II. osztályú százados kezelő tiszté ne-veztetett ki.

— A magyar jogász-gyűlés Budapesten f. év május 25-től 28-ig (bezárólag) fog tartatni.

— A székely-udvarhelyi dalegylet zászlószente-lési ünnepélye f. hó 24—25-én fog megtartatni a követ-kező sorrenddel: 1874. május hó 24-én: 1) Déltűn 2 órakor a vendég-egyletek érkezése, ünnepélyes fogadása, bevonulása és elszállásolása. 2) D. u. 5 órakor városi fő-ispán méltóságos Lázár Mihály ur neje, szül. Gillyén Anna ó nagyságának mint az egylet védasszonyának ünnepélyes fogadása. 3) D. u. 6 órától kezdve a dalegyletek kö-zös énekpróbája és zártkörű esmerkedési estély. 4) Est-véli 9 órakor az egylet védasszonyánál fáklyás tisztelke-dés, ének, zene és üdvözlő beszéddel összekötve. Május 25-én: 5) D. e. 9 órakor a dalegyletek összejövetele a egylet helyiségében. 6) D. e. 11 órakor kezdetét veszi az zászlószentelési ünnepély a rom. kath. és ev. ref. templom közti téren, rossz idő esetén pedig az illető imolákban. 7) D. u. 2 órakor 200 személyre diszebéd rendeztetik az egylet védasszonya által a Raksányi-kertben, hova a ven-dég-egyletek, vidéki és helybeliek védasszonyunk által külön meghívójegyekkel hivatnak meg. 8) Ebéd után a dalegyletek versengése. 9) Estvéli 9 órakor ugyancsak a Raksányi kertjében táncvigalom. A hét székely testvér-városok az ünnepélyen legalább küldötteik általi megje-lenésre szívesen kéretnek. Táncvigalomra jegyek 1 fo-rinttal o. é. t. Kaunsz András ur gyógytárában váltha-tók, estve a pénztárnál. Az ünnepélyre megjelenő vendé-geknek a diszebédre leendő meghívására különös gond fordittatik. Ha azonban valaki elnézésből kimaradna, a fent jelzett gyógyszerháza a jegy részére kiállittatik. Ezen ünnepélyre a helyi iparos polg. dalegylet is meg-hivatott, mely testületileg ma utazik át Sz.-Udvar-helyre.

— A maros-vásárhelyi Takarékpénztár 1874. évi márczius havi forgalom kimutatása.

Bevétel:

Pénztárimaradvány február 28-áról	19,672	frt	52	kr.
Takarékpénztári betétek 99 fél által	12,695	„	—	„
Visszafizetett váltók	55,088	„	—	„
„ előlegek	94	„	—	„
„ zálogkölesönök	792	„	—	„
Befizetett kamatok	1064	„	10	„
„ különféle illetékek	1064	„	56	„
Részvény átiraitási díjak	16	„	—	„
Megtérített kezelési költségek	23	„	73	„
Késedelmi kamat	64	„	29	„
Összesen:	90,574	frt	20	kr.

Kiadás:

Betétekből visszafizetve 47 félnek	10,645	frt	39	kr.
Betétli folyó kamatok	33	„	22	„
Leszámitott váltók	52,778	„	48	„
Előlegek	50	„	—	„
Zálog-kölesönök	34	„	—	„
Kifizetett osztalék 1871-re	18	„	—	„
„ „ 1872-re	60	„	—	„
„ „ 1873-ra	10,620	„	—	„
Kezelési költség	80	„	50	„
Tisztí fizetések	241	„	66	„
Igazgatási költség	40	„	—	„
Posta és bélyegdíjak	9	„	60	„
Jótékony célú adakozás (kisdédóvo)	200	„	—	„
Más pénzintézeteknek	5800	„	—	„
Felvett kölcsönök kamatai	106	„	67	„
Pénztári maradvány márczius végével	9856	„	68	„
Összesen:	90,574	frt	20	kr.

Z. Dr. Knöpfler, Jeney Albert,
igazgató. aligazgató.

Watervliet Károly,
könyvvezető.

Azt állítja továbbá Mentovich, hogy reám nézve nagyon gyanus színben tűnik fel azon körülmény is, hogy Szabó Ferencz a régi püspöki lakást, melynek felépítésére az előjáróság 5000 forintot utalványozott, 20 ezer forintba kerültette, s aztán a kényelmes szállásba én költöztem belé. Ez is légből kapott, vagy piaci hamis hírek után kinyomatott állítás. Szabó Ferencz a régi püspöki lak helyére nem egy, hanem két tanári szállást építtetett, melyek együtt mérnöki megállapítás szerint is 16 ezer forintba kerülhettek, de tudomásom szerint ennél is jóval kevesebbe kerültek, s ebből is legalább 6000 forintot a téglá és cserépgyár s fűrészmalom állott ki, az az 5500 frt pedig csak a téglá és cserépgyár s fűrészmalom szolgálmányán kívül egyenesen a pénztárból fizetendőkre volt értve, a két első évre, nehogy a tanoda pénztára túlterheltesse. Én az igaz beléköltöztem az elég kényelmes és czélszerűen épített nagyobbik szállásba, a másikat Székely Ferencz tanártársam foglalván el, de hát miért nem költözött belé más, hivatalánál fogva nálamnál korosabb tanár, pl. Vajna, vagy Mihályi tanártársaim? Talán, mert ők jelenlegi szállásaikat még kényelmesebbnek és jobbnak találták. Mit tehetek én arról, ha mint 28 éves professort a sorban harmadiknak taszított elő az idő, s ha a korosabbak nem akarták elfoglalni, én foglaltam el, hiszen valamelyik tanár csak belé költözött volna, s akkor talán az jönne recriminatio alá?.. nem gondolom.

A Szabó Ferencz és Tatár Sándor gazdálkodásukra is ki kell terjeszkednem a lehetőleg röviden. De előlegesen meg kell jegyeznem azt, hogy én az iskola vagyoni ügyeinek kezelésében a néhai Kasza haláláig mondhatni csak annyiban vettem részt, mint az előjáróság bármelyik más tagja. Nem elegyedtem belé a főtől azért is, mert a vagyoni ügyek feletti felügyeletet, azoknak vezetését egy eszes, belátó, fedhetlen jellemű férfinak kezébe láttam letéve, kit kijátszani, vakká tenni csakugyan nem igen volt lehetséges. Tudott is látott is a néhai Kasza mindent, tisztában volt mindig az ügyek állásával, hozzá kimutatások, felvilágosítások mentek be, s ha szükség volt, intézkedett bölcsen, s bizonyosan az iskola javára és előmenetelére. És én legalább soha se hallottam tőle, hogy a dolgokat nem jól kezelik, hogy az ők hanyagságok vagy tudatlanságok miatt az iskola kárt szenvedne. és soha főleg azt, hogy ezek az iskola ügyeit úgy kezelik, hogy magoknak abból tilos uton hasznot hajtani törekednének, hogy preevarikációkba vegyülneek, hogy az iskola vagyonát meglopják, sőt magam is a mennyire a felületes szemlélesemből ítéltettem, mindig azon nyugodt meggyőződésben voltam, hogy ilyes dolgok nem történtek, nem történhettek. Eféle hírek csakis a múlt évi távasszon kezdettek alattamson terjesztve először halatszani, de előjárósági gyűlésben legelőször csak is június havában halottam, hogy az iskola vagyoni ügyei igenis ellenőrzés nélkül kezeltetnek. De hát, ha másoknak már régi idők óta ilyen hűtlen kezeléssel tudomásuk volt, miért tűrték oly hosszasan? miért nem léptek fel az előjárósági gyűlésekben, miért nem akarták rögtön orvosolni? Én részemről tiszta lelkiismerettel mondhatom, s mondtam is a gróf Mikó Imre ő nagyméltósága elnöksége alatt tartótt azon gyűlésben, — melyben a gazda gondnoki hivatal felállítását elhatároztattam, — hogy ilyen hűtlen kezelést sem a néhai Kasza inspectorsága, sem azon 5 hónap lefolyása alatt, míg a Kasza halála után az ideiglenes inspectorság folytatásával meg voltam az előjáróság által bízva, nem tapasztaltam sem a Szabó, sem a Tatár részéről, s meg vagyok győződve, hogy a néhai Kasza, a ki a dolgok folyamát csaknem az utolsó részletekig ismerte, 4 év lefolyása alatt az iskola annyi híresztelt károsítását vagy épen vagyonának megrablását csak ugyan észre vette, s bizonyosan el nem tűrte volna. (Vége köv.)

Törvénykezés.

A maros-vásárhelyi m. kir. ítélő tábla nyilvános ülésében az 1874-ik évi május 27-én és következő napjain következő ügydarabok adatnak elő.

I. Tanács polgári ügyekben.

Binder Mihály k. t. r. bíró által.

Minkó Fh. Vocet J. csödt. e. követelése, Mara Józsefné urb. kárpot kiutalása, N.-Szeben előleg egyet. Hergotta J. s t. e. biztosítás, Sz.-Sebes város közs. s. t. Szász Csor közs. e. korcsomárlási jog, Bunea Juon Craciunu M. J. tulajdonjog, Gál P. Tóth M. e. tulajdonjog, Tucsek K. csődügye, Héjas M. V. Vajdeán V s t. e. kártérítés,

Bárbu J. Sirbánu Chv. e. szolgálatibér, Sadló Fr. Fimakovics A. e. költs., Orgidán N. s társa Panteseu Gy. e. vételár, Schöfl F. Stolz J. ellen szolgálati bér, iránti perők.

Csergedi János k. t. r. bíró által.

Theodor Antal Kalcher Vincze ellen 254 frt, Kir. kincstár Mera Nicolai e. 220 frt, Kir. kincstár Mera Nicolai e. haszonbérteli elmozdítás, Sicoe György s t. Gyenges Sándor e. 19 frt 80 kr, Lina Stau Carsiovetiu Opra hagyatéka 263 frt 65 kr, Sofia Bukur Sugaru Rafira J. Radu s társai e. 8 napoleonor, Malea Juonutz lui Gavrilla Malea Mária Petru hagyatéka e. 109 frt 5 frt, Morariu George Morariu Juon e. som. visz. h. Jude Gligor Kutru Tódor s t. e. som. visz. h. Gombor Anna Fitz Juon Nuku e. 126 frt, Vesa Samfira lui Alexandru Vesa Gyorgye e. vissza h. Coste Gyorgye Simu Plasa Dumitru Hanca e. visz. h. iránti perők.

Dr. Endes Gábor k. t. r. bíró által.

Déva város község Zsombori János e. 100 frt, Gr. Toldalagi Zsigmond Májer Bär e. bérlet, Glüch Jakab Kappel Izrael s t. e. 50 frt, Szócs Dániel Orbán Mihály e. 50 frt, Foncs Péter Foncs Katharina e. birtokháborítás iránti perők.

Deési Farkas k. t. r. bíró által.

Melik János Sorbán János s társai e. 1500 frt, Placintár Graczián özv. Száva Gáspárné e. urb. kárpot. átutalása, A n.-szebeni előlegelő egyeslet Hergotta János s neje e. 800 frt, váltópere, Biburger Ferencz s Nemes József az erd. rom. cath. püspöki urad. e. 384. frt, Gábor Máténé Gabor Gábor e. 60 frt 16 kr, Bíró Sándor s társai László Pál s társai ellen som. visz. hely., Bíró Sándor s társai László Pál s társai ellen som. visz. hely. iránti perők.

Pogány Károly k. t. r. bíró által.

Colt Juon és Boiu Coltor Juon e. mezsgye igazítás, Veress József Müller Lőrincz e. ügyvédi munkadíj, Schüller János Bács Mihály e. hátralék haszonbér, Zetelaki Sebők Ferencz Sebők János e. kártérítés, Bálint Ferencz-né Barabás István e. bérletéről való elmozdítás, Kassay Dániel Bíró István husvágó legény e. kártérítés, Gyulai Sigmund Kertész József ellen élelmezés megfizetése iránti perők.

III. Tanács büntügyekben.

Nagy Samu k. t. r. bíró által.

Uzoni János sulyos testisértés, Mezei Józsefné tolvajság, Csugenli György testisértés Xántus János lopás, Fertelmeister Agostonné testisértés, Pap Ferencz testisértés, Korbu Paraschive testisértés, Zanker Pál testisértés, Nége Dávid testisértés, Gombos György testisértés iránti büntügyök.

Popovics Servian k. t. r. bíró által.

Farkas Rózi s társai tolvajság, Gáybactea Nicolai becsületsértés, Lorók Máttyás becsületsértés, Muntyán Antonie Putrigai testi sértés, Nekifor Nicolai l. Berci s t. lopás, Todea Nicolai s t. sulyos testisértés, Mámula Gyorgye Juon lopás, Majorucz Juon becsületsértés, Lukács János becsületsértés, Dancse György testisértés, Bálint Györgyné lopás, Hortis Simion testisértés, Bartas Ferencz sulyos testisértés, Varga Ferencz s t. testisértés, Dragosiu Samoile becsületsértés, Parcea Dumitru s társa sulyos testisértés, Schuster György becsületsértés iránt, perők.

(Vége köv.)

Törvényszéki értesítő.

K. S. urnak :

Parajdon.

Ügye a kir. táblán ellátást nyert. Az eskü szabályosabban van formulázva. A kötelezettség csak a per kezdetétől foly.

B. G. urnak

Tordán.

A meghatalmazást kaptam, ügyeit elintézttem.

Bécsi tőzsdei árkelet.)

(Május 22-én.)

5% metallique	69.15
5% nemz. államkölesön	74.35
1860. államkötvény	105.75
Bankrészvény	9.80
Hitelrészvény	223.50
London	111.60
Ezüst	105.70
Arany	—
Napoleon arany	8.92
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	74.75
" " " temesi	73.—
" " " erdélyi	71.75
" " " horvát-slavon	75.—

Felelős szerkesztő:

MENTOVICH FERENCZ.

Főmunkatárs és a jogi rész vezetője:

Kuti Albert.

HIRDETME NY.

Vizsgáljatok meg mindent, s tartsátok meg a jót.

(1)

(8—12)

Számtalan esetekben jónak bizonyult s orvosi tekintélyek és magánosak tanúsítványai által ki-tüntetett gyógyszerek.

Dr. Miller móhnyövény-nedve.

Leghathatós szer köhögés, mellhurut, nátha nyálkásság, rekedtség, kezdődő tüdővész, s a gyemekek számárhurutja ellen; ezer meg ezer esetben bebizonyulva. — Egy eredeti üveg tégely ára, használati utasítással 3 nyelven 50 kr. o. é.

Miller óvbalzsama görcsök ellen.

Törvényes vegytani elemzés szerint 1868. ápril 8-ról a növényország leghasznosabb ne-meiből a legszorgalmatosabban készítve, erősítő és üdítő hatásánál fogva messzire kitünőleg ismerve a gyomor és végbél nyálkássága, emésztéshány, gyomorgyengeség, görcsös gyomor-baj, vérhas, puffadás és kólika-fájdalmak ellen. Ezenkívül leghathatós és legerősebb szer hosszas és kimerítő betegségek ellen. Egy nagy üveg ára 1 frt 50 kr. kisebb üvegé 80 kr.

Valódi minőségben a következő raktárakban kapható: Maros-Vásárhelyt Bucher M. kereskedőnél, Aradon Tonts és társánál, ugy Pre-ner W.-nél, Balásfalván Schissel K. gyógyszerésznél, Beszterczén Kelp F.-nél, Baróthon Li-bitzky M. gyógyszerésznél, Szászvároson Rekert gyógyszerz., Gyulafehérvárt Boos K.-nál, Csikszere-dán Leicht F.-nél, Forgáron Steinburg I.-nél, Gy.-Ditrón Szathmari I.-nél, Gy.-Szt-Mik-lóson Fröhlich F.-nél, Brasóban Jekelius Nándor, Kugler Ede, Száva gyógyszerészek és Galtz G. kereskedőnél, K.-Vásárhelyt Lukács F.-nél, Kolozsvárt Binder K. gyógyszerésznél, Kovásznán Mehlik és Imre, Modgyesen Hinz A. gyógyszerésznél, Szász-Régenben Dietrich S.-nál, S.-Szt-Györgyön Csuttag és társánál, Segesvárt Teutsch I. B., Szamos-Ujvárt Csasz J.-nél, Temes-vártt Weszely M.-nél és I. Peiher gyógyszerésznél.

Használati utasítás mindegyik szerhez három nyelven

Dr. Miller móhnyövény-nedve Egy üveg tégely ára 50 kr.

Göröcsök elleni óvbalzsam. Nagy üveg 1 frt 50 kr. kis üveg 80 kr.